

Normandie - Vlastimil Dago Vařeka

Z domova z Iowy jsem připlul po moři
v Evropě to vře a domy tam hoří,
velitel vylodění už nám rozkaz dal,
panceřový vrata otevřít a už jen pal

Myšlenky letí hlavou jako hejna včel
Bůh ví proč jsem do týhle války šel,
přece doma na farmě, holku mám a rád
ze sna mě budí rána, dostal to kamarád

Táta mi vždycky říkal hochu tak se snaž
tady jde o to přeběhnout tuhle pláž,
kdo to stihnul, toho Bůh snad provázel
ležím v zemi s který táta pocházel

A když ráno utich rachot našich Thompsonů
začal jsem psát dopis k nám domů,
teď tu leží všichni, před Bohem jsou si rovni zas,
kluci z Berlína nebo Iowy, vem to ďas